

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рж уп 17/2014
12.12.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Олге Ђуричић, председника већа, Драгана Скока и Лидије Ђукић, чланова већа, са саветником Рајком Милијаш, као записничарем, одлучујући по жалби Миленка Јовановића из Београда, Бирчанинова 32/21, поднетој преко пуномоћника Трифуновић Јованке, адвоката из Земуна, 22.октобра број 7, изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда 2-Р4 ОП-5/14 од 21.10.2014. године, у предмету заштите права на суђење у разумном року, у нејавној седници већа одржаној дана 12.12.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба Миленка Јовановића из Београда и потврђује решење Прекршајног апелационог суда 2-Р4 ОП-5/14 од 21.10.2014. године у ставу II, III и IV изреке.

Исто решење се **УКИДА** у ставу I изреке.

По достављању овог решења предлагачу првостепени суд ће уставну жалбу и одлуке донете у овом предмету доставити Уставном суду ради одлучивања о уставној жалби за накнаду материјалне штете.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ Република Србија да предлагачу Миленку Јовановићу из Београда на име трошкова поступка плати 3.000,00 динара у року од 15 дана.

Образложење

Врховном касационом суду су достављени списи предмета Прекршајног апелационог суда 2-Р4 ОП-5/14, ради одлучивања о жалби подносиоца захтева за заштиту права на суђење у разумном року, Миленка Јовановића из Београда, изјављеној против решења Прекршајног апелационог суда 2-Р4 ОП-5/14 од 21.10.2014. године, којим је ставом првим изреке усвојен, као делом основан, предлог пуномоћника предлагача за допуну решења 2-Р4 ОП-5/14 од 08.09.2014. године којим је тражено да Прекршајни апелациони суд одлучи о захтеву за накнаду материјалне штете истакнутом у уставној жалби предлагача, по којем изреком истог решења није одлучено, и тај захтев се овим решењем одбацује. Ставом другим изреке наведеног решења одбацује се као недозвољен део предлога пуномоћника предлагача да се у истом предмету допунским решењем

одлучи о нематеријалној накнади. Ставом трећим изреке је утврђено да део предлога да се предметна одлука објави на сајту Прекршајног апелационог суда се одбија као неоснован. Ставом четвртим изреке делимично се усваја захтев пуномоћника предлагача за накнаду трошкова поступка и на име трошкова за предлог за доношење допунског решења досуђује се износ од 4.500,00 динара, који се предлагачу има исплатити из буџетских средстава Републике Србије одређених за рад судова у року од 15 дана од дана правноснажности ове одлуке. Преко утврђеног износа а до тражених 30.000,00 динара захтев се одбија.

У жалби поднетој због битне повреде одредаба парничног поступка, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због погрешне примене материјалног права жалилац предлаже да суд жалбу уважи и преиначи став I и III и побијани део става IV изреке решења Прекршајног апелационог суда 2-P4 ОП-5/2014 од 21.10.2014. године. Даље наводи да је суд био дужан да пре доношења побијаног решења одржи рочиште како би се подносиоцу омогућило да се изјасни о одбацивању захтева чиме је повређена одредба члана 294. став 2. и члана 274. став 2. тачка 7. ЗПП и члана 11. став 1. Закона о ванпарничном поступку. У жалби даље наводи да побијано допунско решење није донето на једнак и јединствен начин као и првостепено решење чија је допуна тражена. У жалби истиче прецизиран захтев за накнаду судских трошкова.

Одлучујући о жалби подносиоца на основу одредбе члана 86 став 3. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" 116/08... 101/13), Врховни касациони суд је нашао да је жалба неоснована.

Одредбом члана 8а Закона о уређењу судова, у ставу 1, је прописано да странка у судском поступку која сматра да јој је повређено право на суђење у разумном року може непосредно вишем суду да поднесе захтев за заштиту права на суђење у разумном року. Одредбом става 2. истог члана Закона је прописано да се захтевом из става 1. овог члана може тражити и накнада за повреду права на суђење у разумном року.

Одредбом члана 85 истог закона је, у ставу 1, прописано да ако непосредно виши суд утврди да је захтев подносиоца основан, може да одреди примерену накнаду за повреду права на суђење у разумном року и да одреди рок у коме ће нижи суд да оконча поступак у коме је учињена повреда права на суђење у разумном року.

Према стању у списима предмета решењем Прекршајног апелационог суда 2-P4 ОП-5/14 од 08.09.2014. године утврђено је да је у поступку вођеном пред Прекршајним судом у Београду под бројем 40 Пр.бр.41013/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року, па је Прекршајном суду у Београду наложено да без одлагања, а најкасније у року од месец дана од дана пријема те одлуке, оконча поступак у предмету 40 Пр.бр.41013/11 од 31.10.2013. године, утврђено је право подносиоца захтева на нематеријалну накнаду у износу од 20.000,00 динара на терет буџетских средстава РС одређених за рад судова, те одлучено да решење након правноснажности буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда. Подносилац уставне жалбе Миленко Јовановић се на изреку ове одлуке од става 1. до 4. одрекао права на жалбу али је преко пуномоћника поднео предлог да се изврши допуна решења 2-P4 ОП-5/14 од 08.09.2014.

године у делу у којем тим решењем по захтеву за заштиту права на суђење у разумном року, садржаном у уставној жалби, није одлучено, те да се изреком новог – допунског решења утврди право на накнаду материјалне штете предлагача на износ од 75.000,00 динара. Предлогом је затражено да суд изреком одлучи и о делу захтева за накнаду нематеријалне штете као и да допунско решење буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда. Ожалбеним решењем Прекршајни апелациони суд је одбацио захтев за допуну решења 2-Р4 ОП-5/14 од 08.09.2014. године којим је тражено да Прекршајни апелациони суд одлучи о захтеву за накнаду материјалне штете истакнутом у уставној жалби са образложењем да је накнада материјалне штете опредељена не за састав дела захтева који се тиче заштите права на суђење у разумном року, већ за састав уставне жалбе у целини.

Прекршајни апелациони суд је решењем 2-Р4 ОП-5/14 од 08.09.2014. године утврдио да је у поступку вођеном пред Прекршајним судом у Београду под бројем 40 Пр.бр.41013/11 подносиоцу захтева Миленку Јовановићу из Београда повређено право на суђење у разумном року и како је наложио да Прекршајни суд у Београду без одлагања најкасније у року од месец дана од дана пријема те одлуке оконча поступак у предмету 40 Пр.бр.41013/11 и утврђено право подносиоцу захтева на нематеријалну накнаду у износу од 20.000,00 динара на терет буџетских средстава РС опредељених за рад судова као и да исто буде објављено на сајту Прекршајног апелационог суда. Врховни касациони суд налази да је Прекршајни апелациони суд погрешно одлучио доносећи одлуку у ставу I изреке ожалбеног решења јер је предлагач у уставној жалби номинално определио захтев за накнаду материјалне штете у износу од 75.000,00 динара. За заштиту права која се односе на накнаду материјалне штете искључиво је надлежан Уставни суд, па Прекршајни апелациони суд у овом делу уставне жалбе није могао одлучивати. Заштита тог права може се остварити пред Уставним судом, па је стога ожалбено решење у том делу усунуто, с тим да се предмет достави Уставном суду на одлучивање. Правилно је ставом II ожалбеног решења одбачен као недовољен предлог пуномоћника предлагача да се у истом предмету допунским решењем одлучи о нематеријалној штети а Прекршајни апелациони суд је о захтеву за накнаду нематеријалне штете одлучивао као о захтеву за примерену накнаду због повреде права на суђење у разумном року и решењем Р4 ОП5/14 од 08.09.2014. године досудио примерену накнаду у износу од 20.000,00 динара а на решење није изјављивана жалба. Такође, правилно је ставом III изреке ожалбеног решења одбијен предлог да предметна одлука буде објављена на сајту Прекршајног апелационог суда јер суд налази да нема интереса за објављивање информација о исходу допунског захтева. Приликом одлучивања трошкова поступка Прекршајни апелациони суд је применом Тарифног броја 13. Тарифе о наградама и накнадама трошкова ика у износу од 3.000,00

Предлагачу су признати трошкови овог поступка у износу од 3.000,00 динара на основу члана 153. став 2. Закона о ванпарничном поступку, односно успеху у спору, 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку

Са изнетог, поступајући на основу одредбе члана 86 став 3. Закона о уређењу судова, члана 401. тачка 2. Закона о парничном поступку, у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку одлучено је као у изреци решења.

РЕШЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ
дана 12.12.2014. године, Рж уп 17/2014

Записничар,
Рајка Милијаш, с.р.

Председник већа - судија,
Олга Ђуричић, с.р.

Српска Република
Врховни касациони суд
Београд
За тачност, отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

ан

М. Антонић